

0 problémech s prostatou mluvme otevřeně

Rakovina prostaty je nejčastější onkologické onemocnění u mužů a její výskyt v posledních letech rapidně stoupá. Tento trend bude navíc podle odhadů odborníků pokračovat i v budoucnu. Zatímco v roce 2013 v České republice žilo přibližně 44 000 mužů, kteří rakovinu prostaty měli nebo ji v minulosti prodělali, pro rok 2015 se předpokládá výskyt překračující 59 000 mužů. Se vzrůstajícím výskytem představuje největší naději prevence a včasné podchycení nemoci. Onemocnění rakovinou prostaty zavčas předešel i pan Oldřich Vacek, který příští rok oslaví 70. narozeniny. Díky prevenci jsem podchytil riziko včas.

Vždy jsem byl poměrně zdravý člověk a vedl jsem velice bohatý profesní život. S tím se samozřejmě pojilo trochu stresu, ale nenechávalo to na mně žádný negativní vliv. Sice jsem kvůli své práci a častému cestování nejspíš nebyl ukázkovým příkladem člověka se zdravou životosprávou, vždy jsem se ale pečlivě věnoval prevenci. Zhruba od 50 let jsem pravidelně absolvoval různé kontrolní prohlídky. Měl jsem štěstí a všechna vyšetření mi vycházela dlouhá léta dobře. Nepociťoval jsem ani žádné potíže. Problém se vyskytl až v roce 2011, kdy mi při běžné kontrole krve lékař naměřil zvýšené hodnoty prostatického specifického antigenu. Jeho zvýšená hodnota vždy souvisí s onemocněním prostaty. Tenkrát mi bylo 65 let. S panem doktorem jsme se tehdy rozhodli čekat a stav trvale sledovat. Během dvou let jsem absolvoval tři biopsie, které nebyly jednoznačně příznivé. Poté přišla na řadu znovu otázka, zda budeme v tomto pokračovat, nebo přistoupíme k dlouhodobému řešení.

Můj život se nijak nezměnil

Po konzultaci s mým lékařem, prof. Babjukem, jsem se rozhodl pro operativní zákrok. A myslím si, že jsem udělal dobře. To rozhodnutí pro mě těžké nebylo, mám důvěru ve svého lékaře, a když mi doporučil operaci, okamžitě jsem souhlasil. Operace proběhla bez jakýchkoliv komplikací a já tohoto rozhodnutí nelituji, protože se díky němu odstranila pravděpodobnost, že rakovinou prostaty jednoho dne onemocním. Dnes jsou to tři roky a já nepociťuji žádné obtíže. Nic se pro mě nezměnilo. Zotavoval jsem se asi dva, tři měsíce a vše probíhalo pěkně a bez problémů. Poměrně brzy po operaci jsem se opět začal věnovat svým pracovním aktivitám. Zpočátku jsem cítil trochu únavu, ale po pár měsících se vše vrátilo do normálu. Po operaci jsem chodil na kontroly každého čtvrt roku. Naštěstí bylo vše v pořádku, takže nyní chodím už jen po půl roce. Tyto kontroly spočívají v odběru krve a moči a v sonografickém vyšetření ledvin a močového měchýře – nejedná se tedy o nic nepříjemného.

Budme otevření

Myslím, že je velmi důležité, abychom o svých problémech hovořili otevřeně a beze studu. Za tímto účelem jsme zřídili web Uroklub.cz, který běží zatím jen krátce. Jeho hlavním posláním je, aby nemocní měli možnost diskutovat své problémy formou chatu nebo internetové diskuze a mohli si tak vyměňovat osobní informace a zkušenosti. Má zkušenost například může inspirovat další muže k tomu, aby nepodcenili prevenci a zajímali se o svůj zdravotní stav. Zdraví je ostatně to nejdůležitější, co v životě máme.

Článek byl publikován 4. ledna 2016 na portále Klinikazdravi.cz